

תת"ע 10834/01/17 - מדינת ישראל נגד הראל בניימיין

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10834-01-17 מדינת ישראל נ' הראל
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
הראל בניימיין
הנאשם

הכרעת דין

- על פי כתוב האישום, נהג הנאשם ביום 10.1.16 ברחוב כנפי נשרים 31 בירושלים, והסיעILD שטרם מלאו לו 8 שנים, כשהילד אינו רתום במושב בטיחות או מושב מגביה, המתאים לגובהו ולמשקל של הילד. בכך עבר הנאשם עבירה בפגיעה לתקנה 83 א (ב)(2) לתקנות התעבורה.
- בדיוון שהתקיים ביום 3.17.28 כפר הנאשם בביצוע העבירה, ומסר כי הרכב כלל לא היה בתנועה אלא בעמידה. הנאשם הוסיף, כי היה ברכבו מחוץ למסעה, והמתין שיוציאו לו הזמןה. על פי השוטר ראה את הילד בחלוון עומדת, אבל כאמור הרכב היה מונע אבל עמד חונה.
- במסגרת ראיות התביעה העיד השוטר ארז הרוש (להלן: "השוטר") וצין, כי הבחן בנאשם נוהג מכיוון כללי כנפי נשרים לכיוון שדרות הרצל. השוטר נסע על אופנו משטרתי משמאל לרכב, והבחן דרך חלוון אחורי שמאלית בילד שאינו חגור ואינו יושב בכסא בטיחות. השוטר הוסיף, כי הילד זו בחופשיות במושב האחורי, כששתי ידייו מונחות היו על החלוון השמאלי וראשו זו מצד לצד. בנסיבות אלו כרע וסימן לנאשם לעזרו בצד. במסגרת חקירתו הנגדית הוסיף השוטר, כי לעיתים נתקל הוא במקרים בהם ילדים פותחים את החגורה מביל שההורם שמים לב לכך, אולם הדגיש, כי במקרה זה הבין על פי הנسبות בשטח, כי הנאשם מודע לכך שהילד אינו חגור, על כן עצר אותו כאמור ובנסיבות אלו נרשם הדוח.
- במסגרת עדותו מסר הנאשם, כי ל乾坤 את בנו מהר נסفع ועל הדרך עצר במשענת "רוברטו בקי" בתוך מפרץ חניה. בשלב זהה וכרכב עומד פתח הילד את החגורה, והסתובב ברכב. הנאשם הוסיף, כי השוטר שהבחן בילד מסתובב ברכב אמר לו, "גם אם אתה לא נסוע, אך הרכב מונע, אני רושם לך דוח", וכן הוסיף, שהדוח נרשם גם משומם שהשוטר בדק וגילה כי הוא בעל רישום קודם.

דין והכרעה: 5

עמוד 1

לאחר ששמעתי את הצדדים ראייתי להעיף את עדות השוטר. ראשית יש לציין, כי התרשםתי מעדותו של השוטר לחובב. מעבר לכך, גרסתו של הנאשם סבירה באופן כללי, אך גם ביחס למועד בו העלהה, כפי שיפורט להלן, מעלה הדבר ספק במהימנותה.

6. לגרסת הנאשם השוטר מסר לו בשטח, כי אף אם הרכב עומד, אולם הוא מונע, עבר בכך עבירה, והדבר מחיב את רישום הדו"ח. לפרט זה כאמור, אין זכר **בת/1** והוא אף לא עלה במסגרת חקירותו הנגידית של השוטר, דבר מתבקש בנסיבות העניין. אם לא די בכך, הרי שגם לטענה בדבר הרישום הקודם, אין זכר בחקירה. אלו נטענו רק במהלך עדותו של הנאשם. במצב דברים זה יש לראות בטענות שהוספו בשלב מאוחר, ומבלילו שהשוטר עומת אתן, טענות כבושות, ובנסיבות אלו מצאתי לדוחות אותן.
7. לכך יש להוסיף את העובדה, כי תגבורתו של הנאשם בת/1 אינה, הרכב עומד בחניה מדוע זה נרשם לדווח? אלא, "הוציא את זה עוד פעם". בכך כיוון הנאשם למעשה שנעשה על ידי בנו מבלי שם לב לכך. כזכור, דוקא בחקירה הנגידית הוסיף השוטר, כי ישנים מצבים בהם ילדים פותחים את החגורה מבלי שהנוהג או הוריהם שמים לב. במצבים אלו ציין, הוא מניע מרישום הדו"ח. בעניינינו ועל פי התנהוגותם של יושבי הרכב הבין השוטר, כי הנאשם מודע לכך שבנו אינם חגורת תוך כדי נסיעה, ואנמור נסיעתו בסמוך לרכב והעובדה, כי הוא מבחין בהשתלשות האירוע דרך החלון, עד השלב בו כריז לנאים לעזרה, מלמדת על ביצוע העבירה תוך כדי תנועה, ולא בעמידה, וזאת בשעה שהנ帯ט מודע לכך היטב.
8. בנסיבות אלו, אני בוחר כאמור להעיף את גרסת השוטר, ולדוחות את גרסת הנאשם. בנוסף, כי עשיית זאת לאחר שהזהרתי את עצמי, כי מדובר בעדות ייחודית לצורן הרשעה.
9. לאור כל האמור אני מрешיע את הנאשם בביצוע העבירה המיוחסת לו.

ניתנה היום, י' חשוון תשע"ח, 30 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים